

Саша Сџојановић

КАКО ПРЕЖИВЕТИ "СИЋЕВО" ИЛИ СИТ ГЛАДНОМ НЕ ВЕРУЈЕ!

Ако некада добијете позив за књижевну колонију, не оклевајте ни тренутка. Уколико је то колонија у Сићеву, нека оклевање траје још краће: тамо вас чекају добри људи још бољих намера, домаћини који се труде да гостима угоде у свему, осим...

Чарли, вечито гладан епистола на жару са цитатношћу уместо прилога, овим текстом оставља будућим поколењима колониста списак заповести којих се неизоставно треба придржавати пре и током трајања колоније:

1. Помози сам себи - рече Боџ - и ја ћу њи њомоћи...

Када добијете позивницу у којој стоји да је *храна обезбеђена*, слободно покажите здраву, макар и ничим изазвану сумњу. У путну торбу, највећу коју имате, треба потрпати све форме *сџилских фиџура* - вешалице, али не за одело, већ беле и димљене, спржу, урнебес... Што већа скепса, то боља колонија!

Ово је први услов да ви будете задовољни литературом, а да се и књижевност може вама поносити.

2. Од њисане речи, важнија је само она која је мудро њређуџана!

После сваког оброка - који ћете гласно нахвалити - свратите до своје собе и апгрејдујте хардвер пуномасним компонентама. Нож се држи под углом од 60 степени, а грех благоутробија треба обавити у тишини и без панике.

Гласно мљацкање се такође не препоручује, јер може одати ваше племените епикурејске намере!

Немојте размишљати о храни! Стоички мудро и стрпљиво парафразирајте за своју душу Алана Форда - БОЉЕ ТИСУЋУ ГОДИНА БИТИ СИТ, НЕГО ЦИЈЕЛИ ТЈЕДАН БИТИ ГЛАДАН!

Избегавајте разговор о храни! УБИ МЕ ПРЕЈАКА РЕЧ - биће машицама за роштиљ и фунијом уклесано и на вашој скари, постављеној уместо надгробне плоче.

Не сањајте о храни! САН ЈЕ ЛАЖА, А ЛЕСКОВА ЧКИ ВОЗ ЈЕ ИСТИНА - доследно и упорно понављајте у себи као гастрономску мантру најзанимљивије делове давно заборављених епских циклуса са роштиља.

И не секирајте се! Јешћете кад се вратите кући...

3. Сваки је zaloгај блаџословен; захвали домаћину своје и њохвали њрџезу!

Пре повратка за трпезу, нагло скрените ка купатилу и проверите да ли на бради и оделу постоје издајнички трагови ваше хедонистичке екскурзије. Уколико најзад личите на себе, а осмех се вратио на ваш лични опис, ред је да поново и недвосмислено нахвалите обилност оброка.

ДАБОГДА ВАС ОВАКО ХРАНИЛИ И СА БУЏЕТСКОГ КАЗАНА - промрмљајте као за себе.

Чисто реда ради, због минимума самопоштовања...

Не препоручује се гласна компарација са мензом у Аушвицу или са суицидалним постовима по Синајској пустињи... Али је забрањено и претеривање!

Рецимо, упоређивање са лесковачким роштиљем.

4. Све своје собом носи!

Домаћини ће вас позвати на неки од занимљивих излета, а сваки од њих тражи физичке напоре несвојствене писцима. Наравно, прави циљ ових лукавих дистанцирања од тањира и есцајга јесте да заборавите на убиствену глад која вас душмански прати од самог доласка.

У оваквим ситуацијама, предлажем прављење микросендвича - више комада - чија ће конзумација трајати колико и одсуство концентрације неког од организатора колоније.

На питање - *зашто су ти иако велике очи*, ако сте већ ухваћени на делу, можете да културно ћутите или да заинтересованом домаћину образложите да је доручак таман попунио рупу у устима, насталу после испадања пломбе из четворке. Доле. Лево!

5. Љуби ближњеџ своџа!

Ако вам до сада већ неко није предложио да размишљате о дипломатској каријери, време је да почнете да мислите и на себе!

Сићево ће вам помоћи да направите прве кораке на пољу лагања, да увежбате осмехивања када вам је - гладном и неутешном - до смеха

најмање стало, да положите семинарске из ласкања или колоквиране неку од практичних вежби у избору еуфемизма недеље...

Али, добар однос са одговорним организатором, васколиком српству познатијим као Драганче - Кафанче, учиниће да ваша глад не поприми трагичну форму неких литерарних дела.

С друге стране, лепа реч можда и отвара нека врата, али брза рука сигурно празни фрижидер кад вас нико не види...

6. Не убиј!

Уколико сам до сада веровао да је Јулија пожурила са легендарном интоксикацијом само због ПМС-а, од сада сам уверен да је Ромео био или Нишлија или на тешкој дијети!

Признајем!

Ах, признајем колико сам пута замишљао неке организаторе - њих комада више - са јабуком у устима и ситно исецканим шлајфнама у ушима, како се потамнелог тена доследно и лагано врте око своје наративне осе, полиперспективно заливани пивом хладних метафора...

Изнад ђумурске топлине наших литерарних талената!

7. Ни ђаво није *џ*ако црн!

Наравно да није: још је црњи!

Прво вас постмодерно труцкају до Ђавоље вароши са Миљурком који уста не затвара, после интертекстуално шетате кроз исту насеобину, са истим Миљурком који је виртуелно доручковао ЦД-ове, и веристички уверљиво се пентрете дрвеним степеницама на врх, где физистички програм води, погодите, ко... Погодили сте!

Затим стиже минималистички ручак. Вредни конобари, који су једва нашли шнајдерски напрстак уместо дозатора за тзв. *ђавољи џулаш*, концептуално облећу око вас и на питање о репетеу реалистично одговарају - *нема више; мноџо вас је дошло; нисмо се надали...*

Нада умире претпоследња! Следи је неутажен апетит...

У повратку - опет труцкање - гледате у Дексу у улози српског домаћина и мрзите га ко странца.

Једва чекате да метатекстуално стигнете до собе и интерполирате неки залагај кроз фуснотално мљацкање...

8. Куцај, и оџвориће се!

Не стидите се да покушате романтичну размену имагинарних добара!

Љуби ближњег свог, поготову ако воли барокно да попије више него да класично поједе. Чаробна реченица гласи - *моџу ли да мењам џијење за једење* - и обично даје традиционалне и обострано корисне резултате.

Осим у Сићеву.

Али немојте да одустајете! Само онај ко не зна шта је глад, нека се кутлачом баци на вас! Упорност је мајка успеха.

Осим у Сићеву...

9. Девојкооо малааа, ђесмо мога градааа...

Варате се уколико мислите да је опроштајна вечера добра - зато што је последња, ваљда прилика да надокнадите пропуштено!

Ако ви свирате гитару - не можете и да ждерете!

Сваки покушај хватања новог акорда биће праћен Миљурковим ритмичним и хоботничарским приближавањем анђеоској Маји из Софије.

Док други свирају, ред је и да мало запевате, показујући сопствене, неколико дана нерабљене и блиставо жуте зубе Миљурку.

Коме да певате?

Маји, наравно...

А поред истине и лепоте, коме је још до јела?

Хммм...

Па мени, бре!

10. Све шћо је лејо има крај!

Пре него што наглавачке побегнете од великог поста кад му време није, не заборавите да захвалите на љубазности. Можете да споменете и друштво, и зезање, и атмосферу: све је истина.

Не спомињите клопу!

Мислиће да их зезате, а ви ћете се осећати... Чудно, у најмању руку.

Седите у кола и правац у неку добру нишку кафану. Тамо је ионако главни кувар неко ко је - претходно уваљан у катран и перје због преслане мућкалице - заувек протеран из Манчестера.

Свако има право на нови почетак.

Опростите му, као што други опраштају грехове ваше!